

ikke overstiger 500 Rd., idet man har meent, at en Stempeltaxt af 8 Sk. burde være nok. Søvrigt vil det ærede Thing jo være opmærksom paa, at det Forslag, som Udvalget har stillet med Hensyn til § 52 Litr. a, ikke blot faaer Indflydelse paa dette Sted i Loven, men ogsaa paa de flere Steder i de foregaaende Afsnit, hvor det er vedtaget, at visse Documenter skulle bestattes paa samme Maade som Gjældsbreve, hvad der jo altsaa gjælder navnlig om Documenter angaaende Handel om rørlige Gjenstande, saavel som angaaende Reie af rørlige Gjenstande, og Contracter om personligt Arbeide. Hvad angaaer de Gjældsbeviser, der ikke skulde kunne skrives paa dette lavere Papir til 1 Mk. pr. tusinde Rigsdaler, da har Udvalgets Fleertal fundet det rigtigt at slutte sig til Udkastets Bestemmelser i saa Henseende. Et Mindretal i Udvalget har derimod foreslaaet, at man skulde blive staaende ved 1ste Klasse's Taxt for Gjældsbreve, i hvilke der betinges Panteret eller som sikkes ved Caution. Dette Forslag staaer imidlertid i Forbindelse med et andet Forslag af samme Mindretal til en senere Paragraph, nemlig § 61, hvilket Forslag findes paa Listen under Nr. 66 og gaaer ud paa, at Gjældsbreve, hvoraf der svares Rente, eller hvorved der er givet Underpant i faste Eiendomme, skulde kunne transporteres uden Brug af stemplet Papir. Man vil altsaa see, at dette Stridsspørgsmaal i Udvalget staaer i Forbindelse med det Emne, der jevnlig har været Gjenstand for Forhandling her i Salen, nemlig hvorvidt det er rigtigt at indføre Transportfrihed med Hensyn til Gjældsbreve. Udvalgets Fleertal har, som sagt, maattet holde for, at man langt maatte foretrække den Bestemmelse, der findes i Lovudkastet, og altsaa ikke give Transportfrihed med Hensyn til de her omhandlede Gjældsbreve, naar man til Gjælds herfor opnaaer en behøvelig Nedsættelse af Taxten for disse Gjældsbreve ved deres Udstedelse, nemlig en Nedsættelse til $\frac{1}{4}$ af den nugjældende Taxt. Man paabaeraaber sig jo rigtignok til Forsvar for Transportfriheden, at det er af stor Interesse, at Omsætningen lettes. Man siger, at i det Dieblis Panteobligationer kunne transporteres uden Brug af stemplet Papir, saa vilde de komme i Handelen, der vil blive

sat Cours paa dem, og den Lettelse, der fremkommer i Omsætningen, og der vel først og fremmest kommer Obligationseierne tilgode, vil ogsaa indirecte virke tilbage og komme Laansøgerne eller Debitorerne tilgode. Jeg mener nu for det Første, at hele denne Forestilling, som man gjør sig om Omsætteligheden af Panteobligationer, ikke ganske vil holde Stil i Praxis. Jeg troer ikke at det nogenstunde vil komme dertil, at Panteobligationer, hvorved der foruden den private Debtors Vederhæftighed er givet Sikkerhed i en enkelt bestemt Eiendom, ville komme til at høre til de Papirer, der gaae rask paa Pengemarkedet. Jeg troer, at de, der kjøbe Panteobligationer, ville lade sig lede af Hensyn enten til Debtors dem bekjende Soliditet, eller ogsaa af Hensyn til det Kjenndskab, som de have til Pantets Godhed, men der maa altsaa i ethvert Tilfælde forudsættes et særligt Kjenndskab til de særlige Forhold, som vil gjøre, at disse Documenter ikke saaledes kunne blive en Handlingsgenstand som Pengeeffecter, hvis Værdi ikke beroer paa et saadant særligt Kjenndskab til de særlige Forhold. Men naar man dernæst spørger, hvilken Bestemmelse, enten Nedsættelsen af Taxten for Obligationerne ved den første Udstedelse eller Tilbehøvelsen af den høiere Taxt ved Documentets Drettelse og den dermed forbundne Transportfrihed, der vil være til meest Fordeel for den Klasse i Samfundet, som Regeringens Udkast ved de her omhandlede Bestemmelser fornemmelig har tilsigtet at komme til Hjælp — jeg mener Besidderne af faste Eiendomme, der unægtelig have været trykkede endeel under de sidste Aars Conjuncturer — saa kan jeg ikke nægte, at det forekommer mig klart, at Lovudkastets Regel i høi Grad fortjener Fortrin fremfor det Forslag, der er stillet af Udvalgets Mindretal. Dersom man vil spørge Eiendomsbesidderne, om de helst ville have Afgang til at udstede deres Panteobligationer imod en Stempeltaxt af 1 Mark. for hvert hundrede Rigsdaler, imod at Documentet ikke skal kunne transporteres uden dertil at bruge Stempelpapir af samme Beløb, eller om de hellere ville udstede Obligationerne fra først af til Taxten 4 Mk. for hvert hundrede Rigsdaler, imod at Obligationen senere kan transporteres uden Brug af stemplet Papir, saa holder